

Mjóafjarðarhreppur
Sigfús Vilhjálmsson, oddviti
Brekku
715 Mjóifjörður

2005090021
7605; 9310

Reykjavík, 5. október 2005
/--

**Efni: Breyting á árlegu magni lífræns úrgangs til urðunar í landi Rima,
Mjóafjarðarhreppi. Stækkun úr 200 tonnum í 450 tonn - Ákvörðun um matsskyldu.**

Vísað er til erindis Mjóafjarðarhrepps dags. 28. ágúst 2005 þar sem Skipulagsstofnun er tilkynnt um aukna urðun á lífrænum úrgangi frá fiskeldi í landi Rima í Mjóafjarðarhreppi samkvæmt 6. gr. laga nr. 106/2000 um mat á umhverfisáhrifum m.s.br. og lið 13 a sbr. lið 11b í 2. viðauka laganna. Umsagnir bárust frá Heilbrigðiseftirliti Austurlands (HAUST) með bréfi dags. 19. september 2005 og Umhverfisstofnun með bréfi dags. 23. september 2005.

FRAMLÖGÐ GÖGN FRAMKVÆMDARAÐILA

Um er að ræða annað skiptið sem framkvæmdin er tilkynnt til Skipulagsstofnunar í breyttri mynd frá upphaflegum áætlunum.

Urðun á allt að 100 tonnum af lífrænum úrgangi frá fiskeldi í landi Rima var tilkynnt til Skipulagsstofnunar árið 2003. Í ákvörðun stofnunarinnar frá 13. október 2003 um matsskyldu urðunarstaðarins var niðurstaðan sú að urðunarstaðurinn væri ekki líklegur til að hafa í för með sér umtalsverð umhverfisáhrif og skyldi því ekki háður mati á umhverfisáhrifum.

Aukning á urðun á lífrænum úrgangi frá fiskeldi í landi Rima í Mjóafjarðarhreppi var tilkynnt til Skipulagsstofnunar í nóvember 2004. Í ákvörðun stofnunarinnar frá 15. nóvember 2004 um matsskyldu urðunarstaðarins var niðurstaðan sú sama og áður þ.e. að ekki væri líklegt að urðun í landi Rima hefði umtalsverð umhverfisáhrif og því ekki háð mati á umhverfisáhrifum.

Í nýrri tilkynningu framkvæmdaraðila er vísað í eftirlitsskýrslu Heilbrigðiseftirlits Austurlands dags. 16. apríl 2005 þar sem fram kemur að urðað hafi verið meira magn af úrgangi í landi Rima en heimild er fyrir skv. starfsleyfi. Einnig kemur fram í skýrslu heilbrigðiseftirlitsins að þrátt fyrir að umtalsvert meira hafi verið urðað á svæðinu en leyfilegt er samkvæmt starfsleyfi séu ekki ummerki um lífrænan úrgang á svæðinu og vargugl ekki sjáanlegur. Í kjölfar þessa var óskað eftir því við Umhverfisstofnun að starfsleyfið yrði útvíkkað þannig að urða mætti allt að 450 tonn

á ári í stað 200 tonna áður.

Í tilkynningu framkvæmdaraðila er einnig vísað í skýrslu Náttúrufræðistofnunar Íslands frá 2002 um urðunarstaðinn en þar komi fram að miðað við að urðað verði um 400 tonn á ári muni urðunarstaðurinn endast í 10-15 ár til viðbótar.

Framkvæmdaraðili telur að fyrirhuguð stækkun á heimild til urðunar hafi ekki umtalsverð umhverfisáhrif.

ÁLIT UMSAGNARAÐILA

Hvorki Umhverfisstofnun né HAUST telja líklegt að aukning á árlegu magni lífræns úrgangs í landi Rima muni hafa í för með sér umtalsverð umhverfisáhrif og því ekki ástæða til að krefjast umhverfismats.

Í umsögn HAUST kemur fram að á urðunarstaðnum í Rima í Mjóafirði sé einungis urðaður lífrænn úrgangur frá laxi og urðunarstaðurinn virðist verja sig vel auk þess sem umgengni hefur verið góð. Í umsögninni kemur einnig fram að ekki verði séð að mengunarálag eða hætta á umhverfismengun aukist þótt meira verði urðað á hverju ári í færri ár samfellt heldur en minna í lengri tíma, því heildarmagn úrgangs sem unnt er að urða á staðnum breytist væntanlega ekki.

Í umsögn Umhverfisstofnunar er vísað í skýrslu Náttúrufræðistofnunar frá 2002 þar sem talið er að svæðið í landi Rima sé tiltölulega öruggt og vel fallið til urðunar. Engin vatnsból eru í grennd við urðunarstaðinn og ekki er um að ræða náttúruverndarsvæði eða svæði sem telst vera viðkvæmt vegna lífríkis eða landslags. Umhverfisstofnun telur því ekki ástæðu til að ætla að umrædd aukning á því magni úrgangs sem leyfilegt er að urða árlega muni auka mengunarhættu frá staðnum. Umhverfisstofnun bendir einnig á að út frá því sem fram kemur í tilkynningu framkvæmdaraðila um þann möguleika að setja fiskinn í meltu og flytja til Færeyja að samkvæmt landsáætlun um meðhöndlun úrgangs skulu sveitarfélög minnka lífrænan úrgang til urðunar í áföngum niður í 65% árið 2020 af því magni sem féll til árið 1995.

NIÐURSTAÐA SKIPULAGSSTOFNUNAR

Um er að ræða aukna urðun í allt að 450 tonn á ári af lífrænum úrgangi frá fiskeldi á urðunarstað í landi Rima í Mjóafjarðarhreppi. Framkvæmdin er tilkynningarskyld til ákvörðunar um matsskyldu samkvæmt 6. gr. og lið 13 a sbr. lið 11 b í 2. viðauka í lögum nr. 106/2000 um mat á umhverfisáhrifum m.s.br.

Fyrirhuguð framkvæmd er umfangslítill og er ekki talin valda verulega meiri röskun en gert var ráð fyrir í ákvörðun Skipulagsstofnunar frá 13. október 2003 og 15. nóvember 2004.

Skipulagsstofnun telur að koma megi í veg fyrir neikvæð áhrif starfseminnar með vönduðum vinnubrögðum og frágangi á rekstrartíma. Skipulagsstofnun tekur einnig undir með HAUST að ekki sé ástæða til að ætla að mengunarálag eða hætta á umhverfismengun aukist þótt meira verði urðað á hverju ári í færri ár samfellt heldur en minna í lengri tíma.

Í samræmi við 6. gr. laga um mat á umhverfisáhrifum nr. 106/2000 m.s.br. hefur Skipulagsstofnun farið yfir þau gögn sem lögð voru fram af hálfu framkvæmdaraðila við tilkynningu og umsagnir. Á grundvelli þessara gagna er það niðurstaða Skipulagsstofnunar að breyting á urðunarstað fyrir lífrænan úrgang í allt að 450 tonn á ári í landi Rima í

Mjóafjarðarhreppi sé ekki líkleg til að hafa í för með sér umtalsverð umhverfisáhrif og skuli því ekki háð mati á umhverfisáhrifum.

Skipulagsstofnun bendir á að urðunarstaðurinn er á óskipulögðu svæði.

Skipulagsstofnun vekur athygli á að framkvæmdirnar eru háðar starfsleyfi Umhverfisstofnunar skv. reglugerð um starfsleyfi fyrir atvinnurekstur sem getur haft í för með sér mengun nr. 785/1999.

Samkvæmt 14. gr. laga nr. 106/2000 m.s.br. má kæra ákvörðun Skipulagsstofnunar til umhverfisráðherra. Kærufrestur er til 4. nóvember 2005.

Hólmfríður Sigurðardóttir

Rúnar Dýrmundur Bjarnason

Afrit.

Umhverfisráðuneytið, Sveitarstjórn Mjóafjarðarhrepps, Heilbrigðiseftirlit Austurlands og Umhverfisstofnun.